

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนिरภัย
สำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจก
นिरภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน และได้ดำเนินการตาม
ความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้ว

LIRT

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งธรรมนูญการปกครอง
ราชอาณาจักร พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ
มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ จึงทรงพระกรุณาโปรด
เกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนด
ให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนिरภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตาม
มาตรฐาน พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนिरภัยสำหรับรถยนต์ต้อง
เป็นไปตามมาตรฐานใดมาตรฐานหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๖ - ๒๕๑๕ ตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๗ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง
กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนिरภัยสำหรับรถยนต์
กระจกนिरภัยหลายชั้น ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๗ - ๒๕๑๕ ตามประกาศ
กระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๘ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑
เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนिरภัยสำหรับรถยนต์
กระจกนिरภัยเต็มเปออร์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) มาตรฐานเลขที่ มอก. ๑๕๘ - ๒๕๑๕ ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒๔๕ (พ.ศ. ๒๕๑๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์กระจกนิรภัยโชนเทมเปอร์ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โหตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากได้มีผู้ผลิตกระจกนิรภัยที่ใช้กับรถยนต์บางรายผลิตกระจกซึ่งไม่มีคุณสมบัติที่เพียงพอออกจำหน่าย และได้มีผู้นำไปใช้ประกอบรถยนต์และยานพาหนะอื่นกันมาก หากกระจกดังกล่าวแตก เศษกระจกที่แหลมคมจะหลุดกระจายเป็นอันตรายแก่ผู้ขับขี่และผู้โดยสารยานพาหนะ ดังนั้น เพื่อความปลอดภัยของผู้ใช้ยานพาหนะตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป สมควรกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมกระจกนิรภัยสำหรับรถยนต์ต้องเป็นไปตามมาตรฐาน กระจกนิรภัยหลายชั้น กระจกนิรภัยเทมเปอร์ และกระจกนิรภัยโชนเทมเปอร์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้